

המחנה
של

הילדים

בתוך ארון הספרים בביתה של שרה בלט לעיניי מדף של אלבומים. על כריכות הספרים הללו רשומים תאריכי התחלה וסיום של מה שצולם בהם. שלפתי אחד מהם מהארון, מציצה אל תוך קרבינו. מגלה את הילדים, היום כבר הורים בעצמם, מונצחים במשחק, באכילה, בצעד ראשון ובשן שבקעה, בתחביבים, בהצלחות וגם בכישלונות, לפעמים. חיים שלמים שמתועדים בתוך ספר הנצחה ביתי. אז, כשהיא צילמה ותיעדה, היו פילים שהוכנסו לתוך המצלמה. מאפשרים לתעד בסוד, תוך ציפיה דרוכה ליום שנסיים את סרט הצילום ונוכל לפתח אותו. לראות 'מה יצא'. לפעמים הופתענו לטובה. כבר שכחנו מה אנחנו עצמנו רצינו לזכור. לפעמים התאכזבנו, כשהתמונה לא יצאה מוצלחת וכבר לא ניתנת לשחזור או כשהיא בכלל נשרפה. היום, היא אומרת, החיים (והצילומים) פשוטים יותר. את רואה מיד מה הצליח, יכולה לתקן את מה שלא. (עוד מעט נבין, שלא תמיד זה עובד) ויכולה גם לשלוח, מחמיא יותר או פחות, להורים שרוצים ליהנות מהנכדים המקסימים שלהם. הושבנו לפרלמנט אימהות, צלמות ועורכות גרפיות של המערכת המרתקת של הסטודיו. שאלנו, נענינו. היה מרתק.

תמונה אחת שווה 1000 מילים

למה תמונות? שאלתי את מירי, בתה של שרה. למה לא לספר, להתקשר? "תמונה אחת שווה אלף מילים", אומרת לי מירי. "ראיה לא דומה לשמיעה משום כיוון. אפשר לספר לסבתא על הצעד הראשון של הילד. התנוחה הבלתי יציבה שלו בתמונה נראית שווה פי כמה. רואים את החוויה. מרגישים את המציאות. הוריי, היא ממשיכה, הם ילידי חו"ל. בזמנו שיחות הטלפון היו יקרות כל כך, שלהעביר חוויות כמו 'איך הוא התחיל לאכול לבד, תוך כדי שהוא מלכלך את עצמו והסביבה', 'מרתק לראות איך הוא מנסה ללמוד כמו אבא', 'איך היא

יחד עם השנות
טובות המצולמות
בימים אלו לכבוד
הסבא וסבתא
הנרגשים, מציגה חיה
יודלוב כמה תועלות
חשובות שיכולים
להפיק המצולמים
הצעירים והוריהם

/ חיה יודלוב /

גיטי פלדמן:

"צילום הוא תיעוד. חשיבותו גדלה עם השנים שחולפות. השקעה שלך עכשיו תלווה את הילד שלך לאורך השנים"

מהבית לעבודה, מהעבודה לבית, מתזוזות בין סירים לקניות, לצרכים של הילדים, לכביסות וכך הלאה, עוצרת רגע. מביטה במגנט שמעל המקרר ונעצרת. נזכרת פתאום עבור מי היא כל כך מתאמצת ומקבלת המון המון כוח".

גיטי פלדמן, צלמת: "צילום הוא תיעוד. עם השנים חשיבותו עולה. לכל אחת יש מה שעושה לה שמחה ואושר בגידול הילדים. יש מי שחובבות תמונות. אוהבות אומנות ואסתטיקה. התמונות נותנות להן כוח. כמו אימהות שמתאוררות בהרצאה, בהתעמלות, בחופש - כך אפשר להבין את חובבות התמונות וההנצחה. מה גם שזו הנצחה שאינה נגמרת".

"ילדים אי אפשר לשנע לחו"ל", אומרת מירי. "תמונות אפשר והיום זה קל יותר. דמייני לעצמך את הסבתא, שילדיה, נכדיה וניניה רחוקים ממנה מרחק טיסה. על המקרר צמודות משפחות משפחות, מלאות וממלאות בנחת, היית מוותרת על זה?"

רותי המניק, צלמת הבית של 'קטיפה', משלימה את התמונה בסיפור מרגש: "סבא וסבתא המניק עלו מארצות הברית והקימו בארץ משפחה לתפארת, כולם הולכים בדרך התורה והמצוות. פעם בשנה הייתה סבתא מארגנת שבת משפחתית של כל הצאצאים הי". גולת הכותרת של השבת הייתה התמונה המשפחתית שצולמה ביום שישי. בשעה היעודה התייצבו כולם לתמונה, לבושים בבגדי שבת, בכובעים ובחליפות. בלי עין הרע המשפחה התרחבה משנה לשנה ויחד איתם הלב של סבא וסבתא. בתמונה האחרונה שצילמתי נכחו למעלה ממאה איש. את התמונה הייתי מדפיס בגודל של 80*100 והיא נתלתה בכבוד הראוי לה בקיר מיוחד מול מקום מושבו של סבא. בעשר שנותיו האחרונות, כשהיה כבר חלוש, היה יושב על הספה ובוהה בנחת שלו. נהנה לספור את ה'קנייטס' שבה. השנה, לצערי, כבר לא זכיתי לצלם. אין כבר מי שיראה את הנחת".

ומאפשרת, הילד נרגע, הרגיש נינוח וחש את הלב שלי. כשהאמא רצתה להצחיק אותו, היא אמרה לו: 'תורה ציווה לנו...' והילד היה מאושר. כשהאמא קיבלה את האלבום, היא התקשרה אלי בדמעות. לא חלמה לרגע שאצליח לצלם אותו תמונות כל כך מחמיאות. השער היה מסודר, הרוק נוגב והילד היה כל כך מאושר!"

תמונות הן שמחה ונחת

צילום הוא סוג של תרפיה לאמא המצלמת, אני חוזרת אל מירי. אבל לא רק. "התמונה משמחת את האם, הילדים, הסבים והסבתות, שמקבלים את הנחת מודפסת. הילדים מצטלמים בכל ערב יום טוב, עם הבגדים החדשים, מחייכים ברעננות ושולחים מנה הגונה של תשומת לב לכל מי שמקבל את התמונה".

תמי שלזינגר, מלווה עסקים וביניהם גם צלמות: "אנחנו אוהבים דברים יפים. כשצלמת מצלמת היא מדגישה את היופי הקיים. מדייקת אותו. כשההורים שלי היו מבודדים בקורונה למשך חודשים ויותר, צילמנו את הילדים באופן מקצועי. הדפסנו את התמונה על קאפה בגודל אורגנלי. תמונה מוצלחת במיוחד. ההורים פתחו את הדלת, המומים לפגוש את הילדים כמעט באמיתי. הם כל כך התרגשו!"

אסתי לוי - הוניגסברג, מעצבת ועורכת וידאו: "בסוף היום, כשהאמא עייפה, סחוסה, מביטה אל המקרר ומשם מציצה אליה תמונה מתוקה של ילדיה מאושרים, היא שואבת כוח. כשסבתא שולחת לנכד שלה נשיקות דרך תמונה שצמודה לדלת הבית - כמה חיבור מרגיש הילד אל הדור הקודם? ילדת בת מצווה, שמקבלת אלבום פרטי ספגה כמויות של תשומת לב וממשיכה לראות את הלב של אמא בכל פעם שהיא לוקחת לידיה את האלבום".

יהודית סולומונס, בעלת סטודיו FHOOTOGO לצילום, וידאו ועיצוב: "אמא שמתרצצת

מתלהבת מהבגד החדש ששלחת לה' - זו חוויה יקרה ואבודה, משום שהיא לא תצליח לעולם להעביר את המסר כמו שהוא".

אני ממשיכה לדפדף באלבום. תמונה של הילד חבוש בכתר מרשים. מסיבת חנוכה. תמונה של ארגז תחפושות, החברה' עומדים לידו, מנסים להשלים קולקציה לתחפושת שלהם תוך כדי שהם מודדים אביזרים ומתגלגלים מצחוק. תמונה של הקטנטנות מנסה בפעם הראשונה לחוות גלישה במגלשה כשפניה מביעות את ההתרגשות, הפחד והחוויה גם יחד.

"מה את מרגישה", היא אומרת לי, "כשאת מתבוננת בתמונות האלו? את הדמות או את החוויה? ובכן, אני מרגישה גם וגם. תמונה נצרכת עם דמות וחוויה ביחד. כשאת מסתכלת בתמונה, גם אם אחרי שבוע, חודש ואפילו אחרי עשור - היא מסבירה לי - את זוכרת את מה שצולם, אבל גם חוזרת חזרה לתוך האירוע עצמו. יותר מזה. כשאת מראה את התמונה למי שלא היה באירוע, לכלה שלו למשל, את באופן אוטומטי מתחילה לספר את כל מה שהיה מסביב. החוויה חוזרת וצפה מעל השטח ומשחזרת את עצמה. תארי לעצמך את התינוק הכי צרחן שהיה לך אי פעם. ברגע מסויים של רוגע, את מנציחה את החיוך שלו. זה הרי מה שתצרי לזכור, כשהוא יגדל והצרחות תשכנה, לא? כשאת מצלמת מזוויות שונות", היא מוסיפה, "את משנה לפעמים את המשמעות של הדברים. לטובה, כמובן".

רותי המניק, צלמת הבית של עיתון 'קטיפה', מדגישה עוד יותר את הרגעים היפים, אותם מנצחים בתמונות. צלמות, היא מדגישה לי, עורכות את התמונות. מעלימות פצעי אקנה, מטשטשות צלקות, מחליקות את פניו של התינוק. המצולמים יוצאים יפים יותר, מאשר ברגע בו צולמו. משאירים מזכרת מתוקה לתמיד.

"הגיעה אלי", היא מספרת, "משפחה מירושלים עם ילד עם פיגור עמוק מאוד, מרייר כולו. בסטודיו, באווירה מרגיעה

יהודית סולומנס: "צילומי תינוקות נעשים מתוך התחשבות מלאה בצרכי התינוק. התנוחות והעיטופים נעשים לתינוק, מרגיעים אותו ולא לחינם מרביתם ישנים שינה רגועה בצילומים"

אמא שבחרת לקחת את הילדים שלה ליום צילומים, היא מוסיפה, עושה את זה כי זה מה שעושה לה נחת. הילדים צוחקים, שמחים, מאושרים ממש. בסוף יום בו היא מותשת, היא שואבת מתמונה מלאה אושר וטוהר שצמודה למקרר כוחות".

תמי שלזינגר, מקדמת עסקים (גם צלמות...): "לצלמת מקצועית יש גישה מיוחדת לילדים. רובן הומניות, רגשיות, יצירתיות ובאות לעשות את הכי טוב שאפשר לילדים וגם לאימהות שלהם. מעולם לא שמעתי על מי שהייתה אצל צלמת ודיברה על חוויה לא טובה. הצלמות עושות ככל יכולתן להביא את הילד למצב רגוע, משתף פעולה, מניב תמונות הכי יפות שיש. יתכן שיש צלמות מתחילות, שמנסות בכך פחות. הן לא מלמדות על הכלל".

רותי המניק: "הגישה שלי בצילום היא לא להכריח. יש לי מיגוון אביזרים, כובעים, דובונים. הילד בוחר את מה שנוח ונעים לו ואני זורמת בהתאם. החוויה החיובית של הילדים מעלה להם את הביטחון, את המורל והעיבוד של התמונות גם מותר חותם חיובי, כשפגמים זמניים מטושטשים כראוי. חוויה חיובית לא מתישה את האם, גם אם באותו יום היא הייתה עייפה. הטעם המתוק שנשאר לה, נותן לה כוח גם בהמשך".

גיטי פלדמן: "ילדים שגדלו, מתבוננים בתמונות שלהם, מרגישים שהשקיעו בהם. אני משתדלת להסריט את המשפחה רק בחלקים הפוטוגניים והנחמדים של החיים. נשארים זיכרונות מתוקים של עבר שמח ומלא חוויות.

ועדיין, אני מתבוננת בתמונות של תינוקות בני שבוע, מעוטפים,

מנודנדים בנדנדות, מסולסלים בסלסלות. לא רחמנות?

אסתי לוי - הוויגסברג: "צילומי ניו בורן נעשים במקצועיות

ובעדינות. הכללים והטכניקות נלמדים כמושכל ראשון בקורס ניובורן. חס וחלילה להכאיב לתינוק הקטן, או לעשות תנועה שאינה בטיחותית דיה. ההתייחסות לתינוק היא כאל חפץ שביר. ואגב, לא כל מה שנראה בצילום הוא כמו שהוא נראה. נדנדות? התינוק שוכב על המיטה והנדנדה רק מונחת, כך שנראה כאילו הוא מתנדנד על גביה".

יהודית סולומנס: "צילומי תינוקות נעשים מתוך התחשבות מלאה בצרכי התינוק. התנוחות והעיטופים נעשים לתינוק, מרגיעים אותו ולא לחינם מרביתם ישנים שינה רגועה בצילומים. מרבית תמונות הניו בורן עוברים עיבוד, כדי להעלים את היד שמחזיקה את התינוק, כך שמה שאת רואה הוא לא בהכרח מה שהיה".

אני עוברת בדילוג מהיר לצילומי גיל שנה. אלו שנפוצו לאחרונה עם עוגת קרם מפוארת (ויקרה!) שנמעכת תחת ידי הינוקא. לא חבל? הצלמות מעדכנות אותי, שאני כבר לא ממש מעודכנת. התמונות הללו די יצאו מהאופנה, אולי בגלל תחושת ה"בל תשחית" שהן היו מלוות בהן. יש מספיק דרכים אחרות כדי להנציח את הגיל, גם בלי התרגיל...

יהודית סולומנס: "לדעתי מדובר בתופעה שנכנסה אלינו מהרחוב החילוני. אני לא מצלמת בשום אופן סמאש קייק, כי אני שומרת על

Benety
- accessories -

אקססוריז ואביזרים משלימים תואמי סטים משפחתיים לתינוקות, בנים, בנות ונערות אביזרי שיער | אברורים | שמיכות | כובעים | אקססוריז לעגלת תינוק

www.benety.co.il

להשיג בחנויות המובחרות.

לברורים ולהזמנות 054-9134635 | 053-3103007 | לקבלת קטלוג מלא: 100benety@gmail.com

בס"ד, ערב ר"ה תשפ"ה

אזכור יקר!
מתחבא...

מאושר לראות את
האופחים לחץ
עם בנטי!

שנה טובה ומתוקה!
אהבה

Benety
accessories

אקססוריז ואביזרים משלימים תואמי סטים משפחתיים לתינוקות, בנים, בנות ונערות
אביזרי שיער | אוברולים | שמיכות | כובעים | אקססוריז לעגלת תינוק

להשיג בחנויות המובחרות. www.benety.co.il

לברורים ולהזמנות 054-9134635 | 053-3103007 | לקבלת קטלוג מלא: 100benety@gmail.com

הערכים שלי. מי שכן מצלמת נענית לבקשת האימהות שמעוניינות
בכך בלבד. אין לנו אפשרות לתקן את כל העולם".

יוטי פלנר, צלמת גם היא: "זו תופעה בהחלט לא יהודית. כיום
מרבית הצלמות אינן מצלמות סמאש קייק, שיצא מהאופנה בדיוק
בגלל זה. המטרה היא לתעד את הגיל המתוק והשובב, שבו הילד
אוהב להתלכלך (בינינו - למי אין תמונה של הילד מרוח בגבינה,
מונצחת באלבום?). יש דרכים חמודות לא פחות, כמו שוקולד,
קרמבו, גלידה או מרשמלו, שהילד אוכל ונהנה, הצלמת מנציחה
ולאמא יש תיעוד חמוד באלבום שלה".

רותי המניק: "לקוחה שלי שאלה רב לגבי צילומים עם עוגה. הוא
אמר לה, שאם אוכלים אחר כך את העוגה אין בכך בעיה הלכתית.
אישית כמעט אינני מצלמת צילומי סמאש קייק. מעדיפה לצלם את
הילדים עם פירות או באגטים, שבסוף האירוע הם מקבלים אותם
לאכול. אין מי שאוכל לא מרגיע אותו וכשהם יודעים שהוא יגיע
בסוף, הם מקבלים חשק להמשיך הצילומים".

צילומי 'חלאקה' זכורים לנו כבר שנים רבות. היום הם הפכו לטקס.
צילומים בכל פוזא אפשרית, בלבושים מתחלפים, בחוץ ובסטודיו.
איבדנו את הטוהר של תמונות יהודיות?

יהודית סולומונס: "צילומי חלאקה חשובים לילד, כדי להראות לו
מה חשוב לנו. במה אנחנו משקיעים. התמונות מעצימות את גודל
האירוע והופכות אותו למשמעותי. אני מקפידה לצלם עם אלמנטים
יהודיים. עם ספר מסורת, עם מה שנראה כמו ספרים עתיקים
(נראה, כי מדובר בכריכה עתיקה בלבד. לא בספר ממשי!) הוא לומד
בספר כמו אבא, מתעטף בטלית או מנשק את הציצית. הילדים
שומרים בזיכרונם את הרגעים הטהורים הללו".

יוטי פלנר, צלמת: "צילומי חלאקה מתעדים את הגיל המתוק
והטהור. צלמת מנסה הופכת את התהליך לחוויה מיוחדת. הילד
משתף פעולה מתוך שמחה וחיוך. כשהורים מבקשים הפקה
ואלבום מהודר - זו בחירה של סגנון מסוים של לקוחות. לא תופעה
שקשורה לצלמת, אלא לסגנון מסוים של לקוחות.

עם מה מצלמים את הילדים הטהורים? פעם היו מצלמים עם
ספר תורה קטן. היום מרבית הצלמות נמנעות מכך, או משתמשות
בספרים שאינם מכילים פסוקים, כדי לשמור על קדושת התורה.
יש שמשתמשות במה שנראה כמו ספרים עתיקים. מדובר בכריכות
בעלות מראה עתיק ולא בספרי קודש ממש. כך מתעדים את
הילד בהגיעו גיל המיוחד, גיל שלוש, בתמונות יהודיות וללא ביזוי
הספרים חלילה.

יש מי שמצלמת את הילד בבית הכנסת. יתכן שיש בכך בעיה וטוב
להעלות את הדבר למודעות. אבל חשוב לדעת שמי שעשתה כך,
לא רצתה חלילה לבזות את המקום, אלא לתת משמעות יהודית
לצילומי החלאקה".

רותי המניק: "חשבת פעם על תמונה של ילד חלאקה עם אבא,
מסתכלים זה לזה בעיניים. כמה רגש מעבירה תמונה כזו?
כשהורים שואלים אותי אם להצטרף לסט תמונות משפחתיות, אני

אוף
כבר נאמא לי
אין לי כוח לפחדים ולחרדות,
לבלבול, לטראומה, לאוי ההכנות,
להלם ולפוסט טראומה,
אני חווה האון כאן

האם יש אפשרות לצאת מהכל
מכלי לספר ולחרוץ הכל?
אני אחינה לאף אחת שמטפלת...
אה עושים????!!!!
איך מתגברים ומשתחררים!!!!

יש פתרון!

לפי מודל בשיטת CPT-FM שפיתחתי עזרתי כבר להרבה
לצאת מהכל מבלי לדבר ולספר האם זה אמיתי?-את שואלת!

כן אמיתי לגמרי

המודל בשיטת CPT-FM הינו בן 6 מיפגשים אחת לשבוע
עם תרגילים והבנת הרציונל שלהם

לבקשת רבות נתבקשתי להסביר במדויק את השיטה שפיתחתי
שנקראת: Cpt-fm אלו שישה מפגשים בטלפון פעם בשבוע
בסביבות חצי שעה שבה אני נותנת כל שיעור מטלות שחייבים
לעשות וגם ליידע אותי כל יום שעשו זאת
(כי אחרת זה אינו עוזר)

השיטה שפיתחתי
שהיא שיטת Cpt-fm

עוזרת באמת:

לצאת מפחדים, חרדות, בלבול, אי הבנה של דברים, הלם, טראומה
פוסט טראומה, עצבות, התרגזויות, התנהלות
והתנהגות מאתגרת, צעקות סתמיות, אי שינה רגועה,
חוסר טקט, בכיות פתאומיות ללא סיבה, דמיונות שוא,
תלותיות, כעסים והתרגזויות פתאומיות ועוד.

העלות של השיטה-cpt-fm
היא רק 997 ₪

התשלום מתבצע לפני
השיעור הראשון באשראי בלבד

אז מי שמזוניינת לקבל את ee החיפשים
חוזרת לכתוב לכאן או לבלבול אלי:

054-4618818

אנחנו לעזור בעזרת העם
בראונות איתנה תמיד!
בהצלחה
באהבה ד"ר מתוקה

ממליצה. לי קל יותר לצלם רק את הילד, אבל לילד זו תהיה מזכרת
משפחתית מיוחדת".

סט תמונות הוא יקר. יש הצדקה למחיר, גם אם היא לא תמיד נראית.
הצלמות משקיעות בציוד, בתפאורה, באביזרים ובעיבוד מושלם של
התמונות. אבל אולי בכל זאת עדיפות תמונות של אמא?

מירי: אין תחליף לתמונות של אמא. כשאמא מגלה איך הילד
טיפס, שלף את קופסת הכפתורים ופיזר את כל תכולתה על
הרצפה ובמקום לכעוס היא רצה לתעד - הרווחנו כאן ערך מוסף
של התמונות. כשאמא מתעדת רגעים שמחים, יצירתיים, נשלפים
באותו רגע - הילדים רק מרוויחים. אני טוענת שכל אמא צריכה
מצלמה, שתהיה תמיד זמינה ומוטענת. התמונות תהיינה אוטנטיות,
אמיתיות, בלי עיבודים ושינויים".

יהודית סולומנס: "ראית פעם אמא שמוציאה אלבום תמונות שלם
משעתיים של צילומים? לצלמות יש הרבה יותר ניסיון בצילום והן
עושות את זה הרבה יותר בקלות. כאדם חיצוני, הילד ישתף איתן

יוטי פלור:
"חוקית אסור לצלמת לפרסם
ללא אישור מפורש מהאמא.
אף צלמת שמכבדת את עצמה
לא תפיץ תמונות של ילד ללא
אישור מהוריו"

יותר פעולה, בפרט אם מדובר בילד שובב במיוחד, שקשה 'לתפוס'
אותו. הילד יוצא כך בצורה היפה והמחמיאה שלו, מתוך צחוק
והנאה. כשהאמא מסוייטת, יוצאת מותשת מהמבצע של עצמה - גם
הילד מרגיש את המתח וזו החוויה שנצרכת אצלו".

רבקי רפפורט: אני חיה בסביבה אברכית ותמיד הטרידה אותי
הדילמה: צילומים הם מותרות, סוג של עולם הזה. האם זה מתאים
לבית אברכי? עד שאישה חכמה אמרה לי: 'נשים חיות היום בעומס
לא שפוי. העולם מטורף שמסובב אותן כל הזמן סביב מלות
אינסופיות. יש משהו שנותר להן כוח, נחת ואושר. לא מגיע להן?'
מאז שיניתי את כיוון החשיבה שלי ומאחלת לכולן המון נחת אושר
וכוח".

זכות יוצרים

לפני סיום, אני חייבת לשאול משהו נוסף: מאגר התמונות שלכן
כצלמות עלול להיות מופץ איכשהו? אני כאמא עלולה למצוא את
הילד שלי בפרסומת, בתיק עבודות או בכל מקום אחר מופץ?
הפרלמנט שלנו מתקומם חד משמעית. לא יקום ולא יהיה.
רותי המניק: "אל דאגה. תמונות שלכן לא תטיילנה לאף מקום בלי
אישור מפורש. לא נפרסם דבר ללא הסכמה".

שנה טובה וחלומית!

Quizi

**מבצע
לשנה
טובה**
נותנות לילה
נותנה
שרוול ארוך
של ט.ה.בד

בלבד

חדש! קולקציית מעבר
פיד'מות וכותנות דלתא שרוול ארוך
ומגוון מיוחד לכלות

**התחדשנו בחולצות ובכותנות ה
הלבשה אישית במגוון ענק של דגמים
מבצעים שווים על סטים מיוחדים**

בהמלצת
שמלות הכלה
המובחרות!
התמחות מיוחדת
בהתאמת הלבשה
אישית

חלומית, קניה שהיא חוויה!
רחוב פרדו 15 (בחינה) בני ברק
ראשון-רביעי (בוקר) 11:00-14:00
ראשון-חמישי (ערב) 19:00-22:00
יום ה' בוקר וביום ו' סגור

אסתי לוי - הוניגסברג: "החוק אסור לפרסם תמונות ללא אישור. צלמת עלולה להיות חשופה לתביעות על פרסום ללא הסכמה ולכן אף אחת לא תפרסם תמונות. אין לך מה לדאוג".
יהודית סולמונס: "גם מבחינה חוקית וגם מבחינה אמונית, מוסרית אין שום היתר לפרסם תמונות ללא אישור. יש מודעות גורפת של כל הצלמות לנושא. ואגב אישור פרסום: אימהות לא ממהרות לתת אישור לצלמת לפרסם וחבל. מלבד העזרה הגדולה והסיוע לפרנסת הצלמת, גם הלקוחה מרוויחה הרבה. לצלמת יש יותר מוטיבציה ועניין אישי, שהתמונות תצאנה מושלמות. הרבה מעבר למה שהיא חייבת. מלבד בונס שווה או הנחה שבוודאי היא תעניק לאמא שמסכימה".

יוטי פלנר: "חוקית אסור לצלמת לפרסם ללא אישור מפורש מהאמא. אף צלמת שמכבדת את עצמה לא תפיץ תמונות של ילד ללא אישור מהוריו".

תם ולא נשלם. מילה שלכן לסיום?

לא שיפצנו רק החלפנו אמבטיה!!!

תיקון, ציפוי והלבשה של אמבטיה חדשה ב- 3 שעות

"זאב אמבטיות" 45 שנות וותק

המלצות רבות
באזורים החרדיים
ניתן לראות דוגמאות

מ.ראשי: 09-9584862

סניפים: 02-5333862, 04-8361130, 03-5445901

מירי: "תמונות הן דבר משכנע. כשיש לך מתכון עם תמונה, יותר מהר תנסי. ילדים מאתגרים, שמצולמים במיטבם, משכנעים אותך שהם באמת כאלו. כאמא אני ממליצה: צלמי ככל האפשר. לא תתחרטי!"

גיטי פלדמן: "צילום הוא תיעוד. חשיבותו גדלה עם השנים שחולפות. השקעה שלך עכשיו תלווה את הילד שלך לאורך השנים".

רותי המניק: "צלמות נפגשת בשמחות במהלך החיים. יש להן זכות גדולה מאוד לתעד רגעים מרגשים. הן מלווה את הילד מיום היוולדו דרך אירועים משמעותיים בחייו ומזכירות לו שיש לו משפחה חמה ואוהבת תמיד. ועוד משהו, שלא התייחסנו אליו. אני מלמדת נערות צעירות קורסי צילום. פתאום נערה שעד כה לא העריכו אותה, אולי כי רמתה הלימודית לא מזהירה, מגלה כישרונות, זוכה למעמד מכובד וגם אפשרות לפרנסה מכובדת בהמשך.

פורום הצלמות שלנו, העובדות על טהרת הקודש, מהוות קהילה גדולה של צלמות המחזיקות מכשירים כשרים בלבד. ניסיון לא קל בעולם מתוקשר כשלנו. ניתן להן גב וכבוד על ההתמודדות המכובדת שלהן".

יש לך מה להוסיף? נשמח לשמוע chayayudlov@gmail.com